

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2010 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **T. P.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. novembra 2010, sp. zn. 3 Ntc 6/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **T. P. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Nitre na základe návrhu krajského prokurátora v Nitre z 15. novembra 2010, sp. zn. 2 KPt 48/2010, uznesením zo 16. novembra 2010, sp. zn. 3 Ntc 6/2010, rozhodol o tom, že podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) berie zadržaného **T. P.**, nar. **X.**, trvale bytom **U.**, do predbežnej väzby s tým, že táto mu začala plynúť 14. novembra 2010 o 00.40 hod. a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil vyžiadaný **T. P.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu aj odôvodnil.

V písomnom odôvodnení podanej sťažnosti pritom uviedol, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, ktorá sa uvádza vo Formulári typu A a Európskom zatýkacom rozkaze. Taktiež nemá žiadnu vedomosť o tom, že by bolo proti jeho osobe vedené rakúskymi orgánmi nejaké trestné stíhanie.

Z uvedených dôvodov preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Nitre 19. novembra 2010 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o sťažnosti vyžiadaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadanej osoby T. P. nie je dôvodná.

Z predmetného spisu vyplýva, že 9. novembra 2010 bol pod sp. zn. 28 ST 155/10Y Štátnou prokuratúrou Viedeň Nové Mesto, Rakúska republika vydaný európsky zatýkací rozkaz na štátneho občana Slovenskej republiky T. P., a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre trestný čin organizovanej krádeže a vlámania podľa §§ 127, 128 ods. 2, 129 Z 1, 130 Rakúskeho Trestného zákona, za ktoré mu hrozí trest odňatia slobody s hornou hranicou 10 rokov.

Na základe vyššie citovaného európskeho zatýkacieho rozkazu bol vyžiadaný T. P. zadržaný 14. novembra 2010 o 00.40 hod. príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Topoľčany (č. l. 14 – 16) a 15. novembra 2010 o 14.40 hod. podal krajský prokurátor v Nitre na Krajský súd v Nitre návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby. Na podklade tohto návrhu vydal potom predseda senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu vyššie menovaného (č. l. 25 - 26) 16. novembra 2010 napadnuté uznesenie.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o EZR je na začatie konania o európskom zatýkacom

rozkaze príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konat', postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR je účelom predbežnej väzby zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR je na konanie podľa odseku 1 príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenia po preskúmaní predloženého spisu dospel k záveru, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď vzal vyžiadaného T. P. do predbežnej väzby.

V tomto smere je potrebné zdôrazniť tiež tú skutočnosť, že T. P. bol vyžiadaný na trestné stíhanie do Rakúskej republiky pre skutky označené ako trestný čin organizovanej krádeže a vlámania, za ktoré mu môže byť uložený trest odňatia slobody až desať rokov.

Orgány vykonávajúceho štátu (v tomto prípade teda Slovenskej republiky) nie sú preto oprávnené skúmať trestnosť skutkov podľa ich (teda slovenského) právneho poriadku, ako to vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o EZR.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o EZR ak sa žiada o vydanie pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v európskom zatýkacom rozkaze príslušným orgánom štátu pôvodu označený priradením k jednej alebo viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 4, vykonávajúci justičný orgán neskúma, či ide o čin trestný podľa práva vykonávajúceho štátu.

V danom prípade boli vyššie uvedené trestné činy označené priradením ku kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 písm. a/ („účasť na zločine spolčení“) a písm. r/ („organizovaná alebo ozbrojená lúpež“) zákona o EZR.

K sťažnostným námietkam T. P. je potrebné uviesť iba toľko, že tieto sú v danom prípade z hľadiska skôr uvedených zákonných podmienok, ktorých splnenie je na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby nevyhnutné, právne irelevantné.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová